യോവേൽ പുസ്തകവും ലവോദിക്യയിലെ ഏഴാംദിന അഡ്വന്റിസ്റ്റ് സഭയും - ഇരുപത്തിയാറാം നമ്പർ

Jeff Pippenger

2026-01-12

ഇരുപത്തിയാറാം സംഖ്യ

യോവേലിന്റെ നാല് തലമുറകൾ 1863 മുതൽ ഞായറാഴ്ചാനിയമം വരെയുള്ള കാലയളവിൽ ദൈവത്തിന്റെ മുന്തിരിത്തോട്ടത്തിന് സംഭവിക്കുന്ന ക്രമാനുഗതമായ നാശത്തെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു. നാല് എന്ന സംഖ്യ ക്രിസ്തുവിന്റെ സ്വഭാവത്തിലെ നാല് ഗുണങ്ങളെയും പ്രതീകീകരിക്കുന്നു. വിശുദ്ധമന്ദിരത്തിലെ കെരൂബുകൾക്ക് നാല് മുഖരൂപങ്ങളുണ്ട്; ആ രൂപങ്ങൾ വിശുദ്ധമന്ദിരത്തെ ചുറ്റി പാളയമിറങ്ങിയിരുന്ന പുരാതന യിസ്രായേലിന്റെ നാലു വിഭാഗങ്ങളോടു പൊരുത്തപ്പെടുന്നു. അവ നാല് സുവിശേഷങ്ങളെയും പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു.

> അവരുടെ മുഖങ്ങളുടെ സാദൃശ്യത്തെക്കുറിച്ചാകുമ്പോൾ, അവർക്കു നാലുപേർക്കും ഒരു മനുഷ്യന്റെ മുഖം ഉണ്ടായിരുന്നു; വലതുവശത്ത് ഒരു സിംഹത്തിന്റെ മുഖവും ഉണ്ടായിരുന്നു; അവർക്കു നാലുപേർക്കും ഇടതുവശത്ത് ഒരു കാളയുടെ മുഖവും ഉണ്ടായിരുന്നു; അവർക്കു നാലുപേർക്കും ഒരു കഴുകന്റെ മുഖവും ഉണ്ടായിരുന്നു. യെഹെസ്കേൽ 1:10.

> ആദ്യത്തെ മൃഗം സിംഹത്തോടു സദൃശമായിരുന്നു; രണ്ടാമത്തെ മൃഗം കിടാവിനോടു സദൃശമായിരുന്നു; മൂന്നാമത്തെ മൃഗത്തിന് മനുഷ്യനെപ്പോലെ ഒരു മുഖം ഉണ്ടായിരുന്നു; നാലാമത്തെ മൃഗം പറക്കുന്ന കഴുകനെപ്പോലെ ആയിരുന്നു. വെളിപ്പാട് 4:7.

ബൈബിൾ (സംഖ്യാപുസ്തകം 2) ലേവിയെ ഒഴിവാക്കി—അവൻ സമാഗമനക്കുടാരത്തെ ചുറ്റി ഉടൻ തന്നെയുള്ള സ്ഥാനത്ത് പാളയമിട്ടിരുന്നതിനാൽ—പന്ത്രണ്ട് ഗോത്രങ്ങൾ ഓരോന്നിലും മൂന്ന് ഗോത്രങ്ങൾ വീതമുള്ള നാല് പാളയങ്ങളായി ക്രമീകരിക്കപ്പെട്ടിരുന്നതായി വിവരിക്കുന്നു. ഇവ വിശുദ്ധമന്ദിരത്തെ ചുറ്റി നാലു ദിക്കുകളിലായി സ്ഥിതിചെയ്തിരുന്നതും, ഓരോന്നും ഒരു ധ്വജത്തിന്റെ കീഴിലായിരുന്നതും ആകുന്നു; അതായത് ഒരു പതാകയോ ചിഹ്നമോ. ഈ ക്രമീകരണം ഒരു പ്രതീകാത്മക സാദൃശ്യം സൃഷ്ടിച്ചു; അതിൽ ഭൂമിയിലെ പാളയം കെരൂബുകൾ കാക്കുന്ന സ്വർഗീയ സിംഹാസനത്തെ പ്രതിഫലിപ്പിക്കുന്നു.

യേഹൂദാ വിശുദ്ധ ാലയത്ത ിന്റെ ്രപവേശനത്ത ിൽ ഉദയസൂര്യ നെ അഭിമുഖമായി കിഴക്കേ ാട്ട ായിരുന്ന ു. യേഹൂദായുടെ പതാക ഒരു സിംഹമായിരുന്ന ു; കാരണം അത് യേഹൂദാഗോ്രതത്ത ിലെ സിംഹത്തെ

ൃപതിനിധീകരിക്ക ുന്ന ു. യേഹൂദയോടുകൂടെ ഉണ്ട ായിരുന്ന രണ്ട ് ഗോൃതങ്ങ ൾ യിസ്സ ാഖാറും സെബൂലൂനും ആയിരുന്ന ു. യോഹന്ന ാന്റെ ദർശനത്ത ിൽ ആദ്യ ജീവി സിംഹത്ത ിനെപ്പേ ാലെയായിരുന്ന ു; അതുപോലെ തന്നേ യെഹെസ്കേലിന്റെ കെരൂബുകൾക്ക ും സിംഹത്ത ിന്റെ മുഖം ഉണ്ട ായിരുന്ന ു. മനുഷ്യ ന്റെ ൃപതീകമായ രൂബേൻ ശിമെയോനും ഗാദും കൂടെ തെക്ക ുവശത്ത ായിരുന്ന ു. പടിഞ്ഞ ാറ് ബെന്യ ാമീനും മനശ്ശെ യും കൂടെ കാളയാൽ ൃപതിനിധീകരിക്ക പ്പെ ട്ട എൃഫയീം ഉണ്ട ായിരുന്ന ു. വടക്ക ുവശത്ത ് കഴുകനാൽ ൃപതിനിധീകരിക്ക പ്പെ ട്ട ദാൻ, ആശേറും നഫ ്താലിയും കൂടെ ഉണ്ട ായിരുന്ന സ്വ ർഗീയ വിശുദ്ധ ാലയത്ത ിന്റെ നാല് മുഖങ്ങ ളോടുള്ള ഈ ഗോൃതബന്ധ നാല് സുവിശേഷങ്ങ ളിൽ ൃപതിനിധീകരിക്ക പ്പെ ട്ട ിരിക്ക ുന്ന ു.

മത്തായി യെഹൂദാഗോത്രത്തിലെ സിംഹമാണ്; മർക്കോസ് യാഗാർപ്പിതമായ കാളയാണ്; ലൂക്കാ മനുഷ്യനും യോഹന്നാൻ ഉയർന്ന് പറക്കുന്ന കഴുകനും ആകുന്നു. യെഹൂദാഗോത്രത്തിലെ സിംഹമായ ക്രിസ്തു, തന്റെ പ്രവചനാത്മക വചനത്തെ മുദ്രയിടുകയും മുദ്ര തുറക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഒരുവനായി തന്നെ സ്വയം നിർവചിക്കുന്നു. മത്തായിയുടെ പുസ്തകത്തിൽ, മറ്റ് മൂന്ന് സുവിശേഷങ്ങൾ ഒത്തുചേർന്നതിലധികമായി, മിശിഹായെക്കുറിച്ചുള്ള പ്രവചനങ്ങളുടെ നിവർത്തികളെക്കുറിച്ചുള്ള നേരിട്ടുള്ള സൂചനകൾ (12) കാണപ്പെടുന്നു. അതിൽ യാതൊരു താരതമ്യവും ഇല്ല.

മത്തായിയുടെ പുസ്തകം ദൈവത്തിന്റെ പ്രവാചക വചനത്തെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു. വൈദ്യനായിരുന്ന ലൂക്കാ, തന്റെ സുവിശേഷം മനുഷ്യപുത്രനായ ക്രിസ്തുവിന്റെ ദൃഷ്ടികോണത്തിൽ നിന്ന് അവതരിപ്പിക്കുന്നു; കാരണം ലൂക്കാ മനുഷ്യന്റെ മുഖമാണ്. ക്രിസ്തു പ്രതിനിധീകരിച്ച യാഗാർപ്പണത്തിന്റെ ദൃഷ്ടികോണത്തിൽ നിന്ന് മാർക്കോസ് തന്റെ ക്രിസ്തുവിന്റെ സുവിശേഷം അവതരിപ്പിക്കുന്നു; കാരണം മാർക്കോസ് കാളയാണ്. യോഹന്നാൻ ഉയർന്ന് പറക്കുന്ന കഴുകനാണ്; ക്രിസ്തുവിന്റെ സുവിശേഷാവതരണത്തിൽ അവൻ ദൈവത്തിന്റെ ആഴമുള്ള കാര്യങ്ങളെ അവതരിപ്പിച്ചു.

ൃപവചനാത്മ ക വചനത്ത ിനുള്ള ിൽ മത്ത ായിയുടെ പുസ ്തകം എങ്ങ െ ൃപതിനിധീകരിക്ക പ്പെ ടുന്ന ു എന്ന തു മനസ്സ ിലാക്ക ുന്ന ത് ൃപധാനമാണ മത്ത ായിയുടെ പുസ ്തകം യെഹൂദാ ഗോൃതത്ത ിന്റെ സിംഹമാണ്; തന്റെ ൃപവചനവചനത്ത ിന്റെ അധിപൻ; രഹസ്യ ങ്ങ ളുടെ അത്ഭ ുതകരമായ സംഖ്യ ാകർത്ത ാവ്; അത്ഭ ുതകരമായ ഭാഷാപണ്ഡ ിതൻ; തന്റെ വചനം മുൃദവെക്ക ുകയും മുൃദ അഴിച്ചെ ടുക്ക ുകയും ചെയ്യ ുന്ന വൻ. യേശു ആൽഫയും ഒമേഗയും ആകുന്ന ു, അവൻ വചനവുമാകുന്ന ു. പുതിയ നിയമത്ത ിലെ ആദ്യ പുസ ്തകവും പുതിയ നിയമത്ത ിലെ അവസാന പുസ ്തകവും ൃപവചനാത്മ ക പുസ ്തകങ്ങ ളാണ്. വെളിപ്പ ാട് പുസ ്തകത്തെ ക്ക ുറിച്ച ് ഈ സത്യ ം പലർക്ക ും അറിയാം; എന്ന ാൽ മത്ത പുതിയ നിയമത്ത ിന്റെ ആൽഫ ആണെന്ന കാര്യ ം അവർ

തിരിച്ചറിഞ്ഞിരിക്കണമെന്നില്ല; അതുകൊണ്ട് അത് പുതിയ നിയമത്തിന്റെ ഒമേഗയോടു യോജിച്ചിരിക്കണം. അത് അവസാനത്തെ പ്രതിനിധീകരിക്കണം; അതായത് വെളിപ്പാട് പുസ്തകത്തെ.

അതുകൊണ്ട്, മത്തായിയിൽ ഉല്പത്തിയുടെ നിയമചരിത്രരേഖയുടെ സമാന്തരരേഖ പതിനൊന്നാം അദ്ധ്യായം മുതൽ ഇരുപത്തിരണ്ടാം അദ്ധ്യായം വരെ അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതായി നാം കാണുമ്പോൾ, അത് മത്തായിയുടെ ഗോത്രത്തിലെ സിംഹം മുദ്രവിമോചനം ചെയ്യുന്നതായ ഒരു സത്യമെന്നതിൽ കുറവൊന്നുമല്ല. ഉല്പത്തി, മത്തായി, വെളിപ്പാട് എന്നീ പുസ്തകങ്ങളിൽ പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന നിയമചരിത്രത്തിന്റെ പന്ത്രണ്ട് അദ്ധ്യായങ്ങൾ ഇപ്പോൾ മുദ്രവിമോചനം ചെയ്യപ്പെടുകയാണ്; നാം തിരിച്ചറിയുന്നതും ഇതുതന്നെയാണ്: മത്തായിയുടെ ഇരുപത്തിമൂന്നാം അദ്ധ്യായം മുന്തിരിത്തോട്ടത്തിന്റെ ഉപമയിലെ ജ്ഞാനികളെയും മൂഢന്മാരെയും വേർതിരിക്കുന്നതിനെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു. മുൻ നിയമജനത്തിൻമേലുള്ള എട്ട് കഷ്ടങ്ങൾ, സുരക്ഷയുടെ പെട്ടകത്തിൽ കയറുന്ന ഒരു ലക്ഷത്തി നാൽപ്പത്തിനാലായിരത്തെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന എട്ട് ആത്മാക്കളിൽ തങ്ങളുടെ പ്രവാചകസമാനത കണ്ടെത്തുന്നു. 23 എന്നത് 2300 ദിവസങ്ങൾ 1844 ഒക്ടോബർ 22-ന് തന്റെ പര്യവസാനത്തിലെത്തിയപ്പോൾ സ്വർഗ്ഗീയ വിശുദ്ധമന്ദിരത്തിൽ ആരംഭിച്ച പ്രവൃത്തിയുടെ ഒരു പ്രതിനിധാനമാണ്; അതുപോലെതന്നെ അതിവേഗം വരാനിരിക്കുന്ന ഞായറാഴ്ചാനിയമത്തിലും വീണ്ടും അങ്ങനെ സംഭവിക്കും. ഇരുപത്തിമൂന്നാം അദ്ധ്യായം ഈ സത്യത്തെ അടയാളപ്പെടുത്തുന്നു.

ഇരുപത്തിനാലാം അധ്യായം സംഭവിക്കുന്നത്, ക്രിസ്തു മതഭ്രഷ്ടയായ യിസ്രായേലുമായുള്ള തന്റെ സംവാദം ഇപ്പോൾ അവസാനിപ്പിച്ച്, യെഹൂദന്റെ ദേവാലയം അന്തിമമായി വിട്ടുപോയിരിക്കുന്ന വേളയിലാണ്. 24 എന്ന സംഖ്യ പുരാതന യിസ്രായേലിൽ നിന്നു ആധുനിക യിസ്രായേലിലേക്കുള്ള പരിവർത്തനത്തിന്റെ പ്രതീകമാണ്; മത്തായ ഇരുപത്തിനാലിൽ ക്രിസ്തു തന്റെ സന്ദേശം അവതരിപ്പിച്ചപ്പോൾ, പ്രവചനചരിത്രത്തിൽ അവൻ നിന്നിരുന്നത് കൃത്യമായി ആസ്ഥാനത്തായിരുന്നു. മത്തായി 24-ലെ പ്രവചനസന്ദേശം വരിയിന്മേൽ ത എന്ന രീതിശാസ്ത്രത്തിന്റെ ദൈവിക ദൃഷ്ടാന്തമാണ്; അത് പ്രത്യേകിച്ച മില്ലറൈറ്റുകളുടെ ചരിത്രത്തെയും, അതിനാൽ ഒരു ലക്ഷം നാൽപ്പത്തിനാലായിരത്തിന്റെ ചരിത്രത്തെയും അഭിസംബോധന ചെയ്യുന്നു. 24-നെ വെളിപ്പാട് പന്ത്രണ്ടിലെ സഭ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന അവൾ നീതിയുടെ സൂര്യന്റെ പ്രകാശം പ്രതിഫലിപ്പിക്കുന്ന ചന്ദ്രനിന്മേ ന നിൽക്കുന്നു. അവളുടെ തലയിൽ 24-നെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന പന്ത്രണ്ട നക്ഷത്രങ്ങൾ ഉണ്ട്; കാരണം, പുരാതന യിസ്രായേലിന്റെ 12 ഗോത്രങ്ങൾ ശ് ആധുനിക യിസ്രായേലിന്റെ പന്ത്രണ്ട് ശിഷ്യന്മാരായി മാറേണ്ട ക്രിസ്തുവിന്റെ ജനനത്തിലേക്കു നയിച്ച ചരിത്രത്തെയാണ് അവൾ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നത്. ഇരുപത്തിനാലാം അധ്യായത്തിൽ 1798 മുതൽ മഹാ നിരാശ വരെയുള്ള മില്ലറൈറ്റ് ചരിത്രം പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെടുന്ന

തുടർന്ന ് മത്ത ായി 25 വരുന്ന ു.

25 എന്ന സംഖ്യ നല്ലവരോ ദുഷ്ടരോ ആയ ലേവ്യരെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന ഒരു ചിഹ്നമാണ്; എന്നാൽ അത്രതന്നെ പ്രാധാന്യമുള്ളവിധത്തിൽ അത് ജ്ഞാനികളായ ലേവ്യരെയും ദുഷ്ടരായ ലേവ്യരെയും വേർതിരിക്കുന്നതെയും സൂചിപ്പിക്കുന്നു. മത്തായി 25, മൂന്ന് സാക്ഷികളുടെയോ മൂന്ന് ഉപമകളുടെയോ അടിസ്ഥാനത്തിൽ, ഇരുപത്തഞ്ച് എന്ന സംഖ്യ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന വേർതിരിവിന്റെ പ്രക്രിയയെ വ്യക്തമാക്കുന്നു. തീർച്ചയായും, പത്ത് കന്യകമാരുടെ ഉപമ മില്ലറൈറ്റുകളുടെ ചരിത്രത്തെയും, അതുപോലെ തന്നേ ഒരു ലക്ഷം നാൽപ്പത്തിനാലായിരം പേരുടെ ചരിത്രത്തെയും പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു. ആ ചരിത്രം ഒന്നാം ദൂതന്റെ ചരിത്രമാണ്; താലന്തുകളുടെ ഉപമ രണ്ടാം ദൂതനെയും, ആടുകളും കോലാടുകളും സംബന്ധിച്ച ഉപമ മൂന്നാം ദൂതന്റെ ന്യായവിധിയെയും സൂചിപ്പിക്കുന്നു.

ഇരുപത്താറാം മുതൽ ഇരുപത്തിയെട്ടാം അധ്യായങ്ങൾ വരെ, പെസഹായുടെ ചരിത്രത്തിൽ നിന്ന് ക്രൂശിക്കപ്പെടലിനു ശേഷമുള്ള സുവിശേഷദൗത്യത്തോളം ഉള്ള കാര്യങ്ങളെ നിർദേശിക്കുന്നു.

> യേശു ഈ സകല വചനങ്ങളും അവസാനിപ്പിച്ചശേഷം തന്റെ ശിഷ്യന്മാരോടു പറഞ്ഞു: "രണ്ടു ദിവസത്തിനു ശേഷം പസ്കാ ഉത്സവം വരുന്നതായി നിങ്ങൾ അറിയുന്നു; മനുഷ്യപുത്രൻ ക്രൂശിക്കപ്പെടേണ്ടതിന് ഏല്പിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു." മത്തായി 26:1, 2.

അധ്യായം 26-ലെ വിവിധ വഴിക്കുറികളുടെയും ഒരു സംഗ്രഹം മൂന്നാം വാക്യം മുതൽ അഞ്ചാം വാക്യം വരെ കാണുന്ന യേശുവിനെ കൊലപ്പെടുത്താനുള്ള ഗൂഢാലോചനയാണ്. തുടർന്ന് ആറാം വാക്യം മുതൽ പതിമൂന്നാം വാക്യം വരെ ബേതന്യയിൽ യേശുവിനെ അഭിഷേകം ചെയ്യപ്പെടുന്നു. പതിനാലാം വാക്യം മുതൽ പതിനാറാം വാക്യം വരെ യൂദാസ് ക്രിസ്തുവിനെ മുപ്പത് വെള്ളിക്കാശുകൾക്കു വേണ്ടി ദ്രോഹിക്കുന്നു. തുടർന്ന് പതിനേഴാം വാക്യം മുതൽ ഇരുപത്തിയഞ്ചാം വാക്യം വരെ അവൻ തന്റെ ശിഷ്യന്മാരോടുകൂടെ പെസഹാ ആചരിക്കുന്നു. ഇരുപത്തിയാറാം വാക്യം മുതൽ ഇരുപത്തിയൊൻപതാം വാക്യം വരെ യേശു കർത്താവിന്റെ അത്താഴം സ്ഥാപിക്കുന്നു; മുപ്പതാം വാക്യത്തിൽ യേശു പത്രോസിന്റെ നിഷേധത്തെ മുൻകൂട്ടി അറിയിക്കുന്നു. മുപ്പത്തിയാറാം വാക്യം മുതൽ നാല്പത്തിയാറാം വാക്യം വരെ യേശു ഗെത്ത്സേമനെയിലുണ്ട്. നാല്പത്തിയേഴാം വാക്യം മുതൽ അമ്പത്തിയാറാം വാക്യം വരെ യേശു അറസ്റ്റുചെയ്യപ്പെടുന്നു; തുടർന്ന് അമ്പത്തിയേഴാം വാക്യം മുതൽ അറുപത്തിയെട്ടാം വാക്യം വരെ യേശു കയ്യാഫാവിന്റെയും സൻഹെഡ്രിന്റെയും മുമ്പാകെ നിൽക്കുന്നു. അറുപത്തിയൊൻപതാം വാക്യം മുതൽ തുടർന്നു പത്രോസ് ക്രിസ്തുവിനെ നിഷേധിച്ചതാണ് അവതരിപ്പിക്കപ്പെടുന്നത്. ഈ അധ്യായത്തിൽ അന്ത്യദിവസങ്ങളിൽ ആവർത്തിക്കപ്പെടേണ്ട പത്ത് നിർദിഷ്ട വഴിക്കുറികൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്നു.

ഇരുപത്തേഴാം അദ്ധ്യായത്തിനും പത്ത് വ്യത്യസ്തമായ വഴിക്കുറിപ്പുകൾ ഉണ്ട്. യേശുവിനെ പീലാത്തോസിന്റെ അടുക്കൽ ഏല്പിക്കുന്നു; തുടർന്ന് യൂദാസ് തൂങ്ങി മരിക്കുന്നു; പിന്നെ യേശുവിനെ പീലാത്തോസിന്റെ മുമ്പാകെ കൊണ്ടുവരുന്നു; തുടർന്ന് ബറബ്ബാസിനെ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നു; പീലാത്തോസ് യേശുവിനെ ക്രൂശിക്കപ്പെടേണ്ടതിന് ഏല്പിക്കുന്നു; തുടർന്ന് യേശുവിനെ പരിഹസിക്കുന്നു; പിന്നെ ക്രൂശിക്കൽ; തുടർന്ന് യേശുവിന്റെ മരണം; പിന്നെ യേശുവിനെ അടക്കം ചെയ്യുന്നു; ഒടുവിൽ കല്ലറയിലെ കാവൽക്കാർ സാക്ഷ്യം പറയുന്നു.

ഇരുപത്തിയെട്ടാം അധ്യായത്തിൽ മൂന്നു വഴിക്കുറികളേ ഉള്ളൂ; ആദ്യത്തേത് പുനരുത്ഥാനവും, അതിനെ തുടർന്ന് സൻഹെഡ്രിന്റെ അസത്യവും, പിന്നെ മഹത്തായ ദൗത്യനിയോഗവും. ക്രൂശിന്റെ ഇരുപത്തിമൂന്ന് വ്യത്യസ്ത വഴിക്കുറികളടങ്ങിയ മൂന്നു അധ്യായങ്ങൾ, നൂറ്റിനാല്പത്തിനാലായിരത്തിന്റെ ചരിത്രത്തിൽ ആവർത്തിക്കപ്പെടും.

മത്തായി 26 – പത്ത് വഴിക്കുറിപ്പുകൾ

1. 1. യേശുവിനെ കൊല്ലുവാൻ മഹാപുരോഹിതന്മാരും മൂപ്പന്മാരും ആലോചിച്ച ഗൂഢാലോചന (വാക്യങ്ങൾ 3–5)
2. 2. അലബാസ്റ്റർ പെട്ടിയുള്ള സ്ത്രീ ബെഥന്യയിൽ അഭിഷേകം ചെയ്തത് (വാ. 6–13)
3. 3. യൂദാസ് യേശുവിനെ മുപ്പത് വെള്ളിക്കാശുകൾക്കു വഞ്ചിച്ചുകൊടുക്കാൻ സമ്മതിക്കുന്നു (വാക്യങ്ങൾ 14–16)
4. 4. ശിഷ്യന്മാരോടുകൂടെ പാസ്കാ തയ്യാറാക്കലും ആഹാരവും (വാക്യങ്ങൾ 17–25)
5. 5. കർത്താവിന്റെ അത്താഴത്തിന്റെ സ്ഥാപനവും (വാക്യങ്ങൾ 26–29)
6. 6. പത്രോസിന്റെ നിഷേധത്തെക്കുറിച്ചുള്ള പ്രവചനം (വാക്യങ്ങൾ 30–35)
7. 7. ഗെത്സേമനെയിലെ യാതന (വാക്യങ്ങൾ 36–46)
8. 8. യേശുവിന്റെ ദ്രോഹവും അറസ്റ്റും (വാ. 47–56)
9. 9. കയ്യാഫാവിന്റെയും സൻഹെദ്രിന്റെയും മുമ്പാകെ യേശുവിനെ വിചാരണ ചെയ്തത് (വാക്യങ്ങൾ 57–68)
10. 10. പത്രൊസിന്റെ മൂന്നു പ്രാവശ്യമുള്ള നിഷേധം (വാക്യങ്ങൾ 69–75)

മത്തായി 27 – പത്ത് അടയാളക്കല്ലുകൾ

1. 1. യേശു പീലാത്തോസിന് ഏല്പിക്കപ്പെടുന്നു (വാ. 1–2)
2. 2. യൂദാസിന്റെ അനുതാപവും ആത്മഹത്യയും (വാ. 3–10)
3. 3. പീലാത്തോസിന്റെ മുമ്പിൽ യേശു – ഔപചാരിക റോമൻ വിചാരണ (വാക്യങ്ങൾ 11–14)

4. 4. യേശുവിനെക്ക ാൾ ബറബ്ബ ാസിനെ തെരഞ്ഞെ ടുത്ത ത് (വാക്യ ങ്ങ
15–26)
5. 5. യേശുവിനെ ക്രൂശിക്കപ്പെടുന്നതിനായി പീലാത്തോസ് ഏല്പിക്കുന്നു (ബറബ്ബാസിനെ വിട്ടയച്ച സംഭവത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു)
6. 6. സൈനികന്മാർ നടത്തിയ പരിഹാസവും ചമ്മട്ടിയടിയും (വാക്യങ്ങൾ 27–31)
7. 7. ക്രൂശിക്കൽ (വാക്യങ്ങൾ 32–44)
8. 8. യേശുവിന്റെ മരണം (വാക്യങ്ങൾ 45–50)
9. 9. അത്ഭുതാതീത അടയാളങ്ങളും അരിമഥ്യയിലെ യോസേപ്പിനാൽ നടത്തിയ സംസ്കാരവും (വാ. 51–61)
10. 10. കല്ലറയിൽ കാവൽക്കാരെ നിയോഗിച്ചത് (വാ. 62–66)

മത്ത ായി 28 – മൂന്ന ് അടയാളക്ക ല്ല ുകൾ ആദ്യ ദൂതന്റെ സന്ദേ ശം
ആത്മ ീയമായ ഇരുട്ട ിന്റെ നടുവിൽ വ്യ ാപകമായി
പ്രസംഗിക്ക പ്പെ ട്ട പ്പ്പോ ാൾ, അനേകരുടെ മനസ്സ ുകളിൽ അതിന്
വിരോധം ഉയർന്ന ു; എന്ന ാൽ ഇന്ന ത്തെ നമ്മ ുടെ അവസ്ഥ യ
ഉള്ള തിലുപരി ഒരു വാസ്ത വിക ഐക്യ മെങ്ക ിലും
അന്ന ുണ്ട ായിരുന്ന ു. "രാത്രിയിൽ അവന്റെ ആർത്ത നാദം
കേൾപ്പ ാനിടയായി: 'ഇതാ, വരൻ വരുന്ന ു; അവനെ
എതിരേൽക്ക ുവിൻ'" (മത്ത ായി 25:6). 1844-ലെ വേനലിൽ,
പ്രവചനത്ത ിലെ 2300 ദിവസങ്ങ ൾ പൂർത്ത ിയാകുമെന്ന ു മുമ്പ ്
കരുതിയ സമയത്ത ിനും, പിന്ന ീട് അവ തീർച്ച യായും
അവസാനിച്ച തായി കണ്ടെ ത്ത ിയ ശരത്കാലത്ത ിനുമിടയിൽ, ആ
സന്ദേ ശം സ്വ ർഗ്ഗ ീയ അധികാരത്ത ിന്റെ ഭാഷയിൽ
തന്നെ യായിരുന്ന ു പ്രസംഗിക്ക പ്പെ ട്ട ത്: "ഇതാ, വരൻ വരുന്ന ു."
കുമാരിമാരുടെ ഉപമയിൽ വരൻ താമസിച്ച തുപോലെ തന്നേ ,
വരന്റെ വരവിലെ താമസത്തെ ക്ക ുറിച്ച ുണ്ട ായിരുന്ന
തിരുവെഴുത്ത ് ആ കാലഘട്ട ത്ത ിലെ അനുഭവത്ത ിൽ
യോജിച്ച ുറപ്പ ിക്ക പ്പെ ട്ട ുവെന്ന ു ബുദ്ധ ിയുള്ള വർക്ക ു
വ്യ ക്ത മായിരുന്ന ു. ആ താമസത്ത ിന്റെ സമയം അത്യ ന്ത ം
കുറവായതിനാൽ, ആ ഘട്ട ം മുന്ന റിയിപ്പ ിന്റെ സന്ദേ ശത്ത ിൽ
വ്യ ക്ത മായി ഗ്രഹിക്ക പ്പെ ട്ട ിരുന്ന ില്ല . എങ്ക ിലും, അതിന്റെ ഉ
ഉപമയെ അവർക്ക ു തെളിച്ച ുപറഞ്ഞ ു; അങ്ങ നെ "രാത്രിയിലെ
ആർത്ത നാദം" അതിൽ തന്നേ ഉറച്ച ുനിന്ന ു. ഈ ശക്ത മായ
ആഹ്വ ാനം തിരുവെഴുത്ത ാൽ ന്യ ായീകരിക്ക പ്പെ ട്ട ിരുന്ന തും
ഉടൻതന്നെ അനേകം ഹൃദയങ്ങ ളിൽ പ്രതികരണം
ഉണർത്ത ിയതുമായിരുന്ന ു. അവരിൽ ചിലർ ആദ്യ പ്രസ്ഥ ാനത്തെ
എതിർത്ത ിരുന്ന വർ ആയിരുന്ന ു. ഇപ്പ്പോ ാൾ അവർ തങ്ങ ളുടെ മു
കണക്ക ുകൂട്ട ലുകൾ ഉപേക്ഷ ിച്ച ു. അവർ ആദ്യ ത്തെ അപമാന

ആദ്യ ത്തെ കണക്ക ും, ആദ്യ ത്തെ കഠിനമായ ശീതകാലവും
സൃഷ്ട ിച്ച ിരുന്ന താമസകാലം കടന്ന ുപോയി, പുതിയൊരു
പുറപ്പെ ടലിനായി സജ്ജ രായി. ഈ പുതിയ പ്രസ്ഥ ാനത്ത ിനെതി
ഏറ്റ വും ശക്ത മായ എതിർപ്പ ് സഭകളുടെ ഭാഗത്ത ുനിന്ന ുതന്നെ
ഉയർന്ന ു. ഈ രണ്ട ാം സന്ദേ ശം ഒരു വേർതിരിവ് സൃഷ്ട ിച്ച ു; അതു
തിരുവെഴുത്ത ് മുൻകൂട്ട ി പറഞ്ഞ തായിരുന്ന ു. "അപ്പേ ാൾ
അവരൊക്കെ യും ഉറങ്ങ ി." "രാത്രിയിൽ ആർത്ത നാദം ഉണ്ട ായി."
അഥവാ, അർത്ഥ ം ഇതാണ്: അവരുടെ നിദ്രാവസ്ഥ യിൽ നിന്ന ു
വ്യ ത്യ സ്ത മായ ഒരു ഘട്ട ത്ത ിലേക്ക ു, ഒരു പുതിയ പ്രഖ്യ ാപനത്ത
ഉണർത്ത പ്പെ ട്ട ്, അവർ കടന്ന ുവന്ന ു. ഇതേ സത്യ മാണ് വെളിപ്പ ാ
14-ലെ രണ്ട ാം ദൂതന്റെ സന്ദേ ശത്ത ിൽ പ്രഖ്യ ാപിക്ക പ്പെ ടുന്ന
സന്ദേ ശം ഈ പ്രസ്ഥ ാനത്ത ിൽ തന്നെ പ്രവർത്ത നം ആരംഭിച്ച
"വീണുപോയി, വീണുപോയി ബാബേൽ" എന്ന പ്രഖ്യ ാപനം ആദ്യ
ദൂതന്റെ പ്രസംഗത്ത ിനുശേഷം ഉണ്ട ായ ദോഷത്തെ യും
പതനത്തെ യും സൂചിപ്പ ിക്ക ുന്ന ു; അതു 1844-ലെ വേനലിൽ
വ്യ ക്ത മായി പ്രയോഗിക്ക പ്പെ ട്ട ു. പിന്നെ സഭകളിൽനിന്ന ്
വലിയൊരു വേർപിരിയൽ നടന്ന ു. ഈ സന്ദേ ശം രണ്ട ാം ദൂതന്റെ
സന്ദേ ശമായിരുന്ന ു. ആദ്യ ദൂതൻ അതിന് മുമ്പേ
പ്രസംഗിക്ക പ്പെ ട്ട ിരുന്ന ു. ക്രമം ഇങ്ങ നെയായിരുന്ന ു: ആദ്യ ം
ദൂതന്റെ പ്രസംഗം. തുടർന്ന ്, അതു തള്ള ിക്ക ളഞ്ഞ ഫലമായി,
രണ്ട ാം ദൂതന്റെ പ്രഖ്യ ാപനം: "വീണുപോയി ബാബേൽ." പിന്നെ ,
ഈ പതനത്തെ ത്ത ുടർന്ന ്, അഥവാ പിന്ന ീടു, "എന്റെ ജനമേ,
അവളിൽനിന്ന ു പുറത്ത ുവരുവിൻ" എന്ന ആഹ്വ ാനം ഉയർന്ന ു.
അതിനാൽ "ബാബേലിൽനിന്ന ു പുറത്ത ുവരുവിൻ" എന്ന തു ആദ്യ
ദൂതന്റെ സന്ദേ ശത്ത ിനു ശേഷം മാത്രം ആകേണ്ട തായിരുന്ന ു;
പിന്നെ യും, അത് രണ്ട ാം ദൂതന്റെ പ്രഖ്യ ാപനത്ത ിനു
ശേഷമാകണം. ഈ അവസാനം പറയുന്ന സത്യ ം, അതിൽ
പങ്ക ാളികളായവരുടെ ദൃഷ്ട ിയിൽ, മിഡ്നൈറ്റ ് ക്രൈയുടെ
പ്രകാശം സ്വ ർഗ്ഗ ത്ത ിൽനിന്ന ു പ്രകാശിച്ച തു വരെ ഒരിക്ക ലും
വ്യ ക്ത മായി ഗ്രഹിക്ക പ്പെ ട്ട ിരുന്ന ില്ല . പിന്നെ അവർ കണ്ട
ഇതായിരുന്ന ു: ഈ സന്ദേ ശത്ത ിൽ നിന്ന ു പിന്നേ ാട്ട ു പോകുന്ന
പകരം, അവർ അതിലേക്ക ു കൂടുതൽ നീങ്ങേ ണ്ട തായിരുന്ന ു;
അതിനാൽ സഭകളിൽനിന്ന ു വേർപ്പെ ടുന്ന തു അനിവാര്യ മായി.
അതിനാൽ ഇത് രണ്ട ാം ദൂതന്റെ സന്ദേ ശം തന്നെ യായിരുന്ന ു.
അവർക്ക അതു അങ്ങ നെ അറിയാമായിരുന്ന ാലും
അല്ല ായിരുന്ന ാലും, ദൈവം അവരെ അങ്ങ നെ തന്നെ യാണ്
നയിച്ച ത്. അവർക്ക ത് അറിയായ്ക യാൽ, അവരുടെ പ്രയോഗം
പരിപൂർണ്ണ മായിരുന്ന ില്ല ; എങ്ക ിലും ഈ അപൂർണ്ണ തയുടെ
ഫലമായി പ്രസ്ഥ ാനം അതിന്റെ ശക്ത ി നഷ്ട പ്പെ ട്ട ില്ല . യോസേ

തന്റെ സഹോദരന്മ ാരോടു സംസാരിച്ച ് അവരെ തന്റെ
അടുക്ക ൽ കൊണ്ട ുവന്ന വഴിയെ അവർ
ഗ്രഹിക്ക ാതിരുന്ന തുകൊണ്ട ് ദൈവിക പദ്ധ തിക്ക ു തകരാർ
സംഭവിച്ച ില്ല ല്ലേ ാ അതുപോലെ തന്നേ . ദൈവം മേഘത്തെ യും
പുകയും തീയുംകൊണ്ട ു ഇസ്രായേലിനെ മിസ്രയീമിൽനിന്ന ു
പുറത്തേ ക്ക ു നയിക്ക ുമ്പേ ാൾ, അവർ എവിടേക്ക ാണു
പോകുന്ന തെന്ന ു അറിയാതിരുന്ന ാലും, “അവർ വിശ്വ ാസത്ത ാൽ
പുറത്ത ുപോയി.” ആരാണ് അവരെ നയിച്ച തെന്ന ു അവർ
ഗ്രഹിച്ച ില്ലെ ങ്ക ിലും, ആ ചുവടുകൾ ദൈവത്ത ിൽ
നിന്ന ുള്ള തായിരുന്ന ുവെന്ന സത്യ ം കുറവായിരുന്ന ില്ല .
ക്രിസ ്തുവിന്റെ ശിഷ്യ ന്മ ാർ, അവൻ മാംസത്ത ിൽ അവരോടുകൂടെ
ഉണ്ട ായിരുന്ന കാലത്ത ്, അവനെക്ക ുറിച്ച ുള്ള അവരുടെ
പ്രസംഗത്ത ിന്റെ യഥാർത്ഥ സ്വ ഭാവം വളരെ അപൂർണ്ണ മായി
മാത്രമേ മനസ്സ ിലാക്ക ിയിരുന്ന ുള്ള ു. എങ്ക ിലും, ആ അപൂർണ്ണ മ
ഗ്രഹിക്ക ൽ അവരെ അവന്റെ നാമത്ത ിൽ പ്രവർത്ത ിക്ക ുന്ന
ഉപകരണങ്ങ ളാകുന്ന തിൽ നിന്ന ് തടഞ്ഞ ില്ല . “മിഡ്നൈറ്റ ്
ക്രൈ ക”യുടെ അനുഭവവും ഇതുതന്നെ യായിരുന്ന ു. അവിടെ
ദൈവം ഉണ്ട ായിരുന്ന ു. അവന്റെ ശക്ത ിയുണ്ട ായിരുന്ന ു.
പ്രവചനത്ത ിന്റെ തെളിവുണ്ട ായിരുന്ന ു. ആ ആത്മ ാവിന്റെയും
ആ ശക്ത ിയുടെയും നയിപ്പ ിനെ പിന്ത ുടർന്ന വർ തങ്ങ ൾ
എവിടെയാണെന്ന ു തന്നെ മനസ്സ ിലാക്ക ാതെ, തന്റെ സ്വ ന്ത ം
മാർഗത്ത ിൽ സ്വ ന്ത ം പ്രവൃത്ത ിയെ നടത്ത ി കൊണ്ട ിരുന്ന
ദൈവത്തെ അനുഗമിച്ച ു. അവർ തങ്ങ ൾ യോസേഫിനോടുകൂടെ
യാത്ര ചെയ്യ ുന്ന തായി കരുതിയില്ല ; എങ്ക ിലും പാത്രത്ത ിലെ
വെള്ള ിയൊഴികെ മറ്റ ാരും അവരെ വഴിയിൽ നിർത്ത ിയില്ല .
അവർ തങ്ങ ൾക്ക ു മുൻപിൽ എന്ത ാണ് കാത്ത ിരിക്ക ുന്ന തെ
അറിഞ്ഞ ില്ല ; എങ്ക ിലും അവരുടെ വഴി അവരുടെ ദൈവത്ത ാൽ
ഒരുക്ക പ്പെ ട്ട ിരുന്ന തായിരുന്ന ു. സഭകൾ ഇടിഞ്ഞ ുവീഴുകയും,
വിശ്വ ാസികൾ പുറത്തേ ക്ക ു വരുകയും, ദൈവജനത്ത ിന്റെ പഥം
കൂടുതൽ കൂടുതൽ തെളിഞ്ഞ ുവരികയും ചെയ ്തു. നാം “മിഡ്നൈറ്റ ്
ക്രൈ ക”യുടെ സ്ഥ ാനം നമ്മ ുടെ ചരിത്രത്ത ിൽ ശരിയായി
മനസ്സ ിലാക്ക ണമെങ്ക ിൽ, അതു മത്ത ായി 25-ലെ സ്ഥ ാനത്ത
വെളിപ്പ ാട് 14-ലെ സ്ഥ ാനത്ത ും എവിടെയാണെന്ന ു കാണണം.
അത് വെറും ഒരു ആവേശപ്രസ്ഥ ാനം മാത്രമായിരുന്ന ില്ല . അത്
ആദ്യ ദൂതന്റെ പ്രസംഗത്ത ിനും മൂന്ന ാം ദൂതന്റെ
പ്രവർത്ത നത്ത ിനും ഇടയിൽ, രണ്ട ാം ദൂതന്റെ സന്ദേ ശം
ശക്ത ിപ്രാപിച്ച നാഴികയായി നിന്ന ു. അതു സ്വ ർഗ്ഗ ീയ ഉത്ഭ വമു
ഒരു പരീക്ഷ ണമായിരുന്ന ു. അതു ഹൃദയങ്ങ ളെ വെളിപ്പെ ടുത്ത
അതു സഭകളുടെ പതനം പ്രസ ്ഫുടമാക്ക ി. അതു വിശ്വ സ ്തരെ

വേർതിരിച്ച ു. അതു ജ്ഞ ാനികൾക്ക ു വഴിയെ തെളിച്ച ുകാട്ട ി. ആ
ആർത്ത നാദത്ത ിനു ശേഷം മുമ്പെ ാരിക്ക ലും ഇല്ല ാത്ത
വ്യ ക്ത തയോടെ കാര്യ ങ്ങ ൾ മുന്നേ ാട്ട ു നീങ്ങ ി. പിന്നെ ഉണ്ട
മഹാവ്യ ഥ, നിരാശ, പരീക്ഷ ണം—ഇവയെല്ല ാം അതിനായി വഴി
ഒരുക്ക ിയതായിരുന്ന ു. യഹോവ തന്റെ ജനത്തെ നേരെ സമ്പ ൂർണ്ണ
{ പ്രകാശത്ത ിലേക്ക ു കൊണ്ട ുപോകുന്ന ില്ല . അവൻ അവരെ
പടിപടിയായി നയിക്ക ുന്ന ു. ഓരോ പടിയും പരീക്ഷ ിച്ച ു, ഓരോ
പടിയും വെളിപ്പെ ടുത്ത ി, ഓരോ പടിയും ശോധന നടത്ത ി. അവൻ
ഒരിക്ക ലും { പ്രകാശം വ്യ ർത്ഥ മായി കൊടുക്ക ുന്ന ില്ല . അവൻ
{ പ്രകാശം കൊടുക്ക ുമ്പേ ാൾ, മനുഷ്യ രെ പരീക്ഷ ിക്ക ുകയും
വേർതിരിക്ക ുകയും ഒരുക്ക ുകയും ചെയ്യേ ണ്ട തിനായിട്ട ാണ് അത
"മിഡ്നൈറ്റ ് ക്രൈ" അത്ത രമൊരു { പ്രകാശമായിരുന്ന ു. "ഇതാ,
വരൻ വരുന്ന ു" എന്ന ആഹ്വ ാനം ചരി{ ത്രത്ത ിൽ വെറും ഒരു
നിറവേറ്റ ലായി മാ{ ത്രം നിലകൊണ്ട ില്ല ; അതു ഒരു മാതൃകയെയും
നൽകി. അവസാന ദിവസങ്ങ ളിൽ ഒരു സന്ദേ ശം വീണ്ട ും
ഉറങ്ങ ുന്ന സഭയെ ഉണർത്ത ും. വീണ്ട ും ദൈവം
അതിവേഗതയാർന്ന ഒരു സത്യ ത്ത ാൽ ജനങ്ങ ളെ ഉണർത്ത ും.
വീണ്ട ും അത് വിരോധം, വേർതിരിവ്, പരീക്ഷ ണം, ശോധന
എന്ന ിവ സൃഷ്ട ിക്ക ും. വീണ്ട ും ആരൊക്കെ യാണ് പാ{ ത്രങ്ങ ള
എണ്ണ യുള്ള വർ എന്ന ും ആരൊക്കെ യാണ് പേര് മാ{ ത്രമുള്ള വര്
എന്ന ും വെളിവാകും. ആ രാ{ ത്രി മുഴങ്ങ ിയ ആഹ്വ ാനം,
മനുഷ്യ പാരമ്പ ര്യ ം, തെറ്റ ായ കണക്ക ുകൂട്ട ലുകൾ, അല്ലെ ങ്ക ിൽ
ദൃശ്യ മായ പിന്ത ുണ എന്ന ിവയിൽ ആ{ ശയിക്ക ാതെ
ദൈവവചനത്ത ിന്റെ ജീവിക്ക ുന്ന ശക്ത ിയിൽ
വി{ ശമിക്കേ ണ്ട തിനെക്ക ുറിച്ച ു എല്ല ാ തലമുറകൾക്ക ും ഒരു
പാഠമായി നിലനിൽക്ക ുന്ന ു. വരൻ വരുന്ന ു. അവനെ
എതിരേൽക്ക ുവാൻ സജ്ജ രായവർ അവന്റെ ശബ്ദ ം കേൾക്ക ും.
അ{ ശദ്ധ രായവർ ഉറങ്ങ ിക്കൊ ണ്ട ിരിക്ക ും, അല്ലെ ങ്ക ിൽ
അതി{ ക്രമത്ത ാൽ ഉണർന്ന ് പിന്നെ യും പിൻമാറും. എന്ന ാൽ
ജ്ഞ ാനികൾ എഴുന്നേ റ്റ ് തങ്ങ ളുടെ ദീപങ്ങ ൾ സജ്ജ മാക്ക
വൈകിപ്പേ ാക്ക ിനെ കാണും, ആ ആർത്ത നാദം കേൾക്ക ും,
വിശ്വ ാസത്ത ാൽ മുന്നേ റും. അതുപോലെതന്നെ എല്ല ായ്പ്പ ോഴും
ആയിട്ട ുണ്ട ്; അങ്ങ നെതന്നെ വീണ്ട ും ഉണ്ട ായിരിക്ക ും.

1. 1. പുനരുത്ഥാനവും ശൂന്യകല്ലറയും (വാ. 1–10)
2. 2. സൈനികരോടു മഹാപുരോഹിതന്മാരും മൂപ്പന്മാരും പറഞ്ഞ വ്യാജം (വാ. 11–15)
3. 3. മഹത്തായ ദൗത്യം (വാക്യങ്ങൾ 16–20)

ബേതന്യ യിൽ അഭിഷേകം ലഭിച്ച തുമുതൽ മഹാദൗത്യ ംവരെ
{ ക്രിസ ്തുവിന്റെ അനുഭവം അവന്റെ ഭൂമിയിലെ ശു{ ശൂഷയുടെ

സമാപ ്തിയെയും സകല ജാതികളിലേക്ക ുള്ള സുവിശേഷത്ത ിന്റെ ആരംഭത്തെ യും സൂചിപ്പ ിച്ച തുപോലെ, അതേ വഴിക്ക ുറിപ്പ ുകൾ ദൈവത്ത ിന്റെ ശേഷിപ്പ ായ ജനത്ത ിന്റെ അനുഭവത്ത ിലും, അവർ കൃപാകാലത്ത ിന്റെ സമാപ ്തിയെയും തങ്ങ ളുടെ അന്ത ിമ ജയത്തെ യും സമീപിക്ക ുമ്പേ ാൾ, ആവർത്ത ിക്ക പ്പെ ടുന്ന ു.

ഇരുപത്തിയാറാം മുതൽ ഇരുപത്തിയെട്ടാം അധ്യായങ്ങൾ വരെ, ഞായറാഴ്ച നിയമത്തിന് മുമ്പിലേക്കും അതിന് ശേഷമുള്ള ചരിത്രത്തിലും ആവർത്തിക്കപ്പെടുന്ന 23 വ്യത്യസ്ത വഴിക്കുറികളിന്മേൽ ഘടിതമായ പാസ്ഓവർ ചരിത്രത്തെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു.

> "ദാനിയേൽ 8:14-ൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുത്തപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതു പോലെ, വിശുദ്ധമന്ദിരത്തിന്റെ ശുദ്ധീകരണത്തിനായി നമ്മുടെ മഹാപുരോഹിതനായ ക്രിസ്തു അതിപരിശുദ്ധസ്ഥാനത്തേക്കു വരുന്നതും; ദാനിയേൽ 7:13-ൽ അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതു പോലെ, മനുഷ്യപുത്രൻ പുരാതനദിവസങ്ങളുടെ സന്നിധിയിലേക്കു വരുന്നതും; മലാഖി പ്രവചിച്ചിരിക്കുന്നതു പോലെ, കർത്താവ് തന്റെ ആലയത്തിലേക്കു വരുന്നതും—ഇവ ഒരേ സംഭവത്തിന്റെ വിവരണങ്ങളാകുന്നു; കൂടാതെ, മത്തായി 25-ലെ പത്ത് കന്യകമാരുടെ ഉപമയിൽ ക്രിസ്തു വിവരിച്ചിരിക്കുന്നതുപോലെ, വരൻ വിവാഹത്തിലേക്കു വരുന്നതായും ഇതേ സംഭവം പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെടുന്നു." The Great Controversy, 427.

1844 ഒക്ടോബർ 22-ന് 2300 ദിവസങ്ങളുടെ അന്ത്യം, ഞായറാഴ്ച നിയമത്തിൽ വീണ്ടും ആവർത്തിക്കപ്പെടുന്നു. മത്തായിയുടെ അവസാനത്തെ മൂന്ന് അധ്യായങ്ങളിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന 23 വഴിക്കുറികൾ, ദൈവികതയെ മാനവത്വവുമായി ഏകീകരിക്കുന്നതിനായി ഉപയോഗിക്കപ്പെടുന്ന അമൂല്യരക്തത്തെ തിരിച്ചറിയിക്കുന്നു.

> "മനുഷ്യ ന്റെ നിമിത്ത ം മീതെയുള്ള വിശുദ്ധ മന്ദ ിരത്ത ിൽ ക്രിസ ്തു നടത്ത ുന്ന മദ്ധ ്യ സ്ഥ പ്രാർത്ഥ ന, കുരിശിന്മേ ലുള്ള അവന്റെ മരണത്തേ ാളം തന്നേ രക്ഷ യുടെ പദ്ധ തിക്ക ് അനിവാര്യ മാണ്. തന്റെ മരണത്ത ിലൂടെ അവൻ ആ പ്രവർത്ത നം ആരംഭിച്ച ു; തന്റെ പുനരുത്ഥ ാനത്ത ിന് ശേഷം സ്വ ർഗ്ഗ ത്ത ിൽ പൂർത്ത ിയാക്കേ ണ്ട അവൻ അവിടെക്ക ു ആരോഹണം ചെയ ്തു. 'മുമ്പേ ാടിക്ക ാരൻ നമുക്ക ുവേണ്ട ി കടന്ന ുചെന്ന ിരിക്ക ുന്ന ' ആ മറവിന്റെ അകത്ത ു വിശ്വ ാസത്ത ാൽ പ്രവേശിക്കേ ണം. എബ്രായർ 6:20. അവിടെ കല്വ രിക്ക ുരിശിൽ നിന്ന ുള്ള വെളിച്ച ം പ്രതിഫലിക്ക ുന്ന ു. അവിടെ നമുക്ക ് വീണ്ടെ ടുപ്പ ിന്റെ രഹസ്യ ങ്ങ ളെക്ക ുറിച്ച ് കൂടുതൽ വ്യ ക്ത മായൊരു ദൃഷ്ട ി ലഭിക്ക ാം. മനുഷ്യ ന്റെ രക്ഷ സ്വ ർഗ്ഗ ത്ത ി അനന്ത മായ ചെലവിൽ സാധിച്ച ിരിക്ക ുന്ന ു; അർപ്പ ിക്ക പ്പെ ട്ട യാഗം ദൈവത്ത ിന്റെ ലംഘിക്ക പ്പെ ട്ട ന്യ ായപ്രമാണത്ത ിന്റെ ഏറ്റ വും വിശാലമായ ആവശ്യ ങ്ങ ൾക്ക ു തുല്യ മാണ്. യേശു പിതാവിന്റെ സിംഹാസനത്ത ിലേക്ക ുള്ള വഴി തുറന്ന ിരിക്ക ുന്ന ു; അവന്റെ മദ്ധ ്യ സ്ഥ തയിലൂടെ വിശ്വ ാസത്തേ ാടെ അവന്റെ അടുക്ക ൽ വരുന്ന

ഏവരുടെയും ആത്മ ാർത്ഥ മായ ആ്ര ഗഹം ദൈവസന്ന ിധിയിൽ സമർപ്പ ിക്ക പ്പെ ടാം.” The Great Controversy, 489.

മത്തായിയുടെ 23-ാം അധ്യായം വ്യാജ പുരോഹിതത്വത്തിന്മേലുള്ള ശിക്ഷാവിധിയെ ഊന്നിപ്പറയുന്നു. ഇരുപത്തിയാറാം അധ്യായം മുതൽ ഇരുപത്തിയെട്ടാം അധ്യായം വരെ, 23-ാം അധ്യായത്തിനുള്ള ഒമേഗയാണ്. വ്യാജ ലേവ്യർ, വൃദ്ധന്മാരുടെ നാല് തലമുറകളിലായി വർധിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന കലാപം, അവസാന മൂന്ന് അധ്യായങ്ങളിലെ വഴിക്കുറികളെ ഉത്പാദിപ്പിച്ചു.

ഇരുപത്തിനാലാം അധ്യായം, വരിവരിയായി എന്ന രീതിശാസ്ത്രം ക്രിസ്തുവിന്റെ രീതിശാസ്ത്രമെന്നു തിരിച്ചറിയിക്കുന്നു; യെരൂശലേമിന്റെ നാശത്തെ അവൻ ഉള്ളവയെയും, ഉണ്ടായിരുന്നവയെയും, ഉണ്ടാകാനിരിക്കുന്നവയെയും വിവരിക്കുന്നതിനായി പ്രയോഗിക്കുന്നതിൽ അതു വ്യക്തമായി പ്രത്യക്ഷമാകുന്നു.

ക്രി.വ. 70-ൽ യെരൂശലേമിന്റെ വീഴ്ച, നെബൂഖദ്നേസർ ആദ്യം യെരൂശലേമിനെ നശിപ്പിച്ച അതേ വർഷദിനത്തിലാണ് സംഭവിച്ചത്. നെബൂഖദ്നേസർ യെരൂശലേമിനെ നശിപ്പിച്ചത് കഴിഞ്ഞ ചരിത്രമായിരുന്നു; ടൈറ്റസ് യെരൂശലേമിനെ കീഴടക്കിയപ്പോൾ ഉണ്ടായ ക്രിസ്തുവിന്റെ ചരിത്രം ലോകാവസാനത്തെ മുൻസൂചിപ്പിക്കുന്നതായിരുന്നു. മത്തായി 24 “വരി മേൽ വരി” എന്ന രീതിശാസ്ത്രത്തെ ഉയർത്തിക്കാട്ടുന്നു; അങ്ങനെ “രീതിശാസ്ത്രം” പ്രവചനസാക്ഷ്യത്തിന്റെ ഒരു ഘടകമാണെന്ന് തിരിച്ചറിയിക്കുന്നു.

24-ാം അധ്യായത്തിലാണ് പ്രവാചകനായ ദാനിയേൽ പ്രസ്താവിച്ച “ശൂന്യമാക്കുന്ന മ്ലേച്ഛത”യെ മനസ്സിലാക്കേണ്ടതിന്റെ അനിവാര്യത ക്രിസ്തു സൂചിപ്പിക്കുന്നത്; അതുതന്നെയാണ് വില്യം മില്ലറിന്റെ അത്യന്തം അടിസ്ഥാനപരമായ ബോധ്യവും, ദാനിയേലിലെ ദർശനത്തെ സ്ഥാപിക്കുന്ന പ്രതീകവും. അത് അഡ്വെന്റിസത്തിന്റെ കലഹത്തെയും പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു; കാരണം അവർ ദാനിയേൽ പുസ്തകത്തിലെ “ദൈനംദിനം” എന്നതിനെക്കുറിച്ചുള്ള മില്ലറൈറ്റ് ബോധ്യം തള്ളിക്കളഞ്ഞതിനാൽ, 2 തെസ്സലൊനീക്യർ രണ്ടാം അധ്യായത്തിൽ പറയുന്ന ശക്തമായ വഞ്ചനയിൽ അവർ പങ്കാളികളായി. ഈ അധ്യായം ലൂക്കാ 21-നോടു നേരിട്ട് ബന്ധപ്പെടുന്നു; അതുവഴി 1840 ആഗസ്റ്റ് 11 മുതൽ 1844 ഒക്ടോബർ 22 വരെ എന്ന കാലഘട്ടത്തെ തിരിച്ചറിയിക്കുന്നു; അത് 9/11 മുതൽ ഞായറാഴ്ചാനിയമം വരെ ഉള്ളതിന്റേത് ഒരു പ്രതിരൂപമാണ്. ഇത് ലൂക്കാ 21:24-ലെ “ജാതികളുടെ കാലങ്ങൾ” എന്ന ആശയത്തോടും ബന്ധപ്പെടുന്നു; അത് മോശെയുടെ “ഏഴ് കാലങ്ങൾ” തുറന്നറിയുന്നതിനുള്ള ഒരു പ്രധാന താക്കോലാണ്; അതോടൊപ്പം വെളിപ്പാട് പതിനൊന്നിലെ ആലയത്തിന്റെ അളക്കലുമായി യോജിച്ചും നിൽക്കുന്നു.

ഇരുപത്ത ിമൂന്ന ാം അധ്യ ായത്ത ിൽ ആരംഭിച്ച ്, തുടർന്ന ് 24-ാംതെയും 25-ാംതെയും അധ്യ ായങ്ങ ൾ, പിന്നെ 26 മുതൽ 27 വരെയുള്ള അധ്യ ായങ്ങ ളാൽ സമാപിക്ക ുന്ന — ഇരുപത്ത ിമൂന്ന ാം അധ്യ ായത്ത ആൽഫയ്ക്ക ുള്ള ഒമേഗയായ ഇരുപത്ത ിമൂന്ന ് വഴിക്ക ുറികൾ ഉൾക്കൊ ള്ള ുന്ന മൂന്ന ് അധ്യ ായങ്ങ ൾ. ഇരുപത്ത ിയാറാം അധ്യ ായം, ഇരുപത്ത ിയേഴും ഇരുപത്ത ിയെട്ട ും ചേർത്ത ാൽ “81” ആകുന്ന ു; അത് പുരോഹിതത്വ ത്ത ിന്റെ ഒരു പ്രതീകമാണ്. മൂന്ന ് സാക്ഷ ികളായ (ഉല്പത്ത മത്ത ായി, വെളിപ്പ ാട്) അടിസ്ഥ ാനത്ത ിൽ 11 മുതൽ 22 വരെയുള്ള അധ്യ ായങ്ങ ൾ ഒരു രേഖയാണ്. 23 മുതൽ 28 വരെയുള്ള അധ്യ ായങ്ങ ൾ 23-ൽ ആരംഭിച്ച ് 23-ൽ അവസാനിക്ക ുന്ന സത്യ ത്ത ിന്റെ ഒരു രേഖയാണ്.

ഒന്നാം അധ്യായം മുതൽ പത്താം അധ്യായം വരെ മത്തായിയുടെ പുസ്തകത്തിലുള്ള മൂന്നു പ്രവചനരേഖകളിൽ ആദ്യത്തേതാണ്. പത്ത് അധ്യായങ്ങൾ, പിന്നെ പന്ത്രണ്ട് അധ്യായങ്ങൾ, പിന്നെ ആറു അധ്യായങ്ങൾ. ബൈബിളിലെ സകല പുസ്തകങ്ങളും വെളിപ്പാടിൽ സംഗമിച്ച് അവിടെ അവസാനിക്കുന്നു എന്നും, അതുകൊണ്ടുതന്നെ ബൈബിളിലെ സകല പുസ്തകങ്ങളും മത്തായിയിലും സംഗമിച്ച് അവിടെ അവസാനിക്കുന്നു എന്നും പ്രചോദനം നമ്മെ അറിയിക്കുന്നു. യെഹൂദാഗോത്രത്തിലെ സിംഹത്തിന്റെ മുഖമായി മത്തായി വ്യത്യസ്തമായ പന്ത്രണ്ട് മിശിഹായിക പ്രവചനങ്ങളെ തിരിച്ചറിയിക്കുന്നു; ആ പന്ത്രണ്ട് ഭാഗങ്ങൾ മില്ലറൈറ്റുകളുടെ ചരിത്രത്തിന്റെയും ഒരു ലക്ഷം നാൽപ്പത്തിനാലായിരത്തിന്റെയും വഴിക്കുറികളെ ഉല്പാദിപ്പിക്കുന്നു. വെളിപ്പാടിന്റെ പുസ്തകം യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ വെളിപ്പാടോടെ ആരംഭിക്കുന്നതുപോലെ, മത്തായി ഒന്നാം അധ്യായം യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ ഒരു വെളിപ്പാട് അവതരിപ്പിക്കുന്നു; അത് മോശെയുടെ ജീവനും സാക്ഷ്യവും സഹിതം ബന്ധപ്പെടുന്നതും, എതിർക്രിസ്തുവിന്റെ ചരിത്രവുമായി ബന്ധമുള്ളതുമായിരിക്കെ, സഭ വിജയിനിയുടെ മൂന്നു ഘടകങ്ങളെ പ്രവാചകനും പുരോഹിതനും രാജാവും പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നവരായി തിരിച്ചറിയിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

മത്ത ായി, ദൈവത്ത ിന്റെ തിരഞ്ഞെ ടുത്ത ജനത്തേ ാടുള്ള നിയമ പശ്ച ാത്ത ലത്ത ിൽ യേശുക്രിസ ്തുവിന്റെ വെളിപ്പ ാടോടെ ആരംഭിക്ക അബ്രാഹാമിൽ നിന്ന ് ദാവീദ് വരെ പതിനാലു തലമുറകൾ; ദാവീദിൽ നിന്ന ് ബാബിലോൻ പ്രവാസം വരെ പതിനാലു തലമുറകൾ; ബാബിലോനിൽ നിന്ന ് ക്രിസ ്തുവുവരെ മറ്റൊ ാരു പതിനാലു തലമുറകൾ. മത്ത ായിയിലെ ക്രിസ ്തുവിന്റെ വംശാവലി മോശെയുമായി ഒത്ത ുചേരുന്ന കാരണം മോശെ ക്രിസ ്തുവായ ഓമേഗയുടെ ആൽഫ ആകുന്ന ു. മോശെയുടെ നൂറ്റ ിരുപത് വർഷത്തെ ജീവിതം, നോഹയുടെ ചരിത്രത്ത ിലെ പരീക്ഷ ാകാലമായ നൂറ്റ ിരുപത് വർഷങ്ങ ളോടു ഒത്ത ുചേരുന്ന ു. അതുകൊണ്ട ു നോഹയുടെ നിയമം തിരഞ്ഞെ ടുത്ത ജനത്ത ിന്റെ നിയമവുമായി ബന്ധ പ്പെ ട്ട ിരിക്ക ുന്ന ു. മോശെയുടെ നൂറ്റ ിരുപത് വർഷം നാല പ്തു വർഷം വീതമുള്ള മൂന്ന ് കാലഘട്ട ങ്ങ ളെ പ്രതിനിധീകരിക്ക ുന്ന ു; അവയിൽ ആദ്യ നാല പ്തു വർഷങ്ങ ളുടെ

അവസാനത്ത ിൽ മോശെ ഈജിപ്ത്യ നെ കൊന്ന ു; രണ്ട ാം നാല ്പതു വർഷകാലത്ത ിന്റെ അവസാനത്ത ിൽ ആദ്യ ജാതനും ഫറവോനും അവന്റെ സൈന്യ വും സംഹരിക്ക പ്പെ ട്ട ു. രണ്ട ാമത്തെ നാല ്പതു വർഷകാലം കാദേശിലെ ഒരു കലാപത്ത ിൽ അവസാനിച്ച ു; മൂന്ന ാമത്തെ നാല ്പതു വർഷകാലം കാദേശിലെ രണ്ട ാം കലാപത്ത ിൽ അവസാനിച്ച ു. ആൽഫയുടെ ്രപവചനപരമായ മൂന്ന ് രേഖകളും കാദേശിൽ അവസാനിക്ക ുന്ന ു; മത്ത ായിയുടെ വംശാവലിയിലെ മൂന്ന ് ്രപവചനരേഖകളും ദാവീദിലും ബാബിലോൻ ്രപവാസത്ത ിലും നിയമത്ത ിന്റെ ദൂതനിലും അവസാനിക്ക ുന്ന ു.

മോശെയുടെ ആൽഫ ക്രിസ്തുവിന്റെ ഒമേഗയോടു സമന്വയിക്കുമ്പോൾ, കാദേശിന്റെ ആറു സാക്ഷികൾ ഉണ്ടാകുന്നു; അത് 1863-ഉം ഞായറാഴ്ചാനിയമവും ആകുന്നു. മത്തായിയുടെ വംശാവലി രാജാവായ ദാവീദിനെ കാദേശിൽ സ്ഥാപിക്കുന്നു; അവിടെയാണ് മതത്യാഗിയായ അഡ്വെന്റിസം ബാബിലോണിലേക്കു കൊണ്ടുപോകപ്പെടുന്നത്, ക്രിസ്തു ഒരു ലക്ഷത്തി നാൽപ്പത്തിനാലായിരത്തോടു നിയമം സ്ഥിരീകരിക്കുമ്പോൾ. ദാവീദിനെ ഞായറാഴ്ചാനിയമത്തിൽ സ്ഥാപിക്കുന്നതിലൂടെ, ദാവീദിന്റെ രണ്ടാമത്തെ സാക്ഷി സ്ഥാപിക്കപ്പെടുന്നു; മുപ്പതു വയസ്സായപ്പോൾ സേവനം ആരംഭിച്ച മൂന്നു മാനുഷിക പ്രതിനിധികളിൽ ഒരാളാണ് ദാവീദ്. ക്രിസ്തു, ദാവീദ്, യോസേഫ്, യെഹെസ്കേൽ എന്നിവർ എല്ലാവരും മുപ്പതു വയസ്സിൽ തങ്ങളുടെ പ്രവൃത്തി ആരംഭിച്ചു. സേവനം ആരംഭിച്ച ഈ നാലു മുപ്പതു വയസ്സുകാരും ചേർന്ന്, പോരാട്ടത്തിലുള്ള സഭ ജയം പ്രാപിച്ച സഭയായി രൂപാന്തരപ്പെടുമ്പോൾ, മനുഷ്യത്വത്തോടുള്ള ദൈവത്വത്തിന്റെ സംയോജനത്തെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു. ആ സഭ ഒരു പ്രവാചകനും ഒരു പുരോഹിതനും ഒരു രാജാവും ചേർന്നതാണ്. ഈ രൂപാന്തരം ഞായറാഴ്ചാനിയമത്തിൽ ചിഹ്നിതമാകുന്നു; അതും കാദേശ് തന്നെയാണ്; അതുകൊണ്ട് മത്തായിയുടെ വംശാവലിയിലെ ദാവീദ് മുപ്പതു വയസ്സുള്ള ദാവീദിനോടു സമന്വയിക്കുന്നു.

തയ്യാറെടുപ്പിന്റെ മുപ്പത് വർഷങ്ങൾ അബ്രാഹാമിന്റെ നിയമത്തിലെ നാനൂറ്റിമുപ്പത് വർഷങ്ങളോടും, അതുപോലെ ഒരു പുരോഹിതന്റെ പ്രായത്തോടും ദാനിയേൽ 12:11-ലെ 1290 വർഷങ്ങളോടും യോജിച്ചുനിൽക്കുന്നു. അടുത്ത ലേഖനത്തിൽ, മത്തായിയുടെ പുസ്തകത്തിൽ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ആ പന്ത്രണ്ട് മെസ്സിയാനിക പ്രവചനങ്ങളിൽ ഓരോന്നും നാം പരിഗണിക്കും. ആദ്യം, മത്തായിയിൽ മൂന്ന് പ്രവചനരേഖകളെ നാം തിരിച്ചറിയുകയാണ്: ഒന്നാം അധ്യായം മുതൽ പത്താം അധ്യായം വരെ, തുടർന്ന് പതിനൊന്നാം അധ്യായം മുതൽ ഇരുപത്തിരണ്ടാം അധ്യായം വരെ, പിന്നെ ഇരുപത്തിമൂന്നാം അധ്യായം മുതൽ ഇരുപത്തിയെട്ടാം അധ്യായം വരെ.

> “1844-ലെ നിരാശയ്ക്ക ു ശേഷം ഒരു കാലത്തേ ക്ക ്, അഡ്വെ ന്റ് സമൂഹത്തോ ാടൊപ്പ മെന്ന പോലെ, കരുണയുടെ വാതിൽ അന്ന ്

ലോകത്ത ിനായി എന്നേ ക്ക ുമായി അടഞ്ഞ ുപോയി എന്ന ു ഞാനും
വിശ്വ സിച്ച ിരുന്ന ു. എനിക്ക ് ആദ്യ ദർശനം ലഭിക്ക ുന്ന തിനു മുമ്പേ ഇ
നിലപാട് സ്വ ീകരിക്ക പ്പെ ട്ട ിരുന്ന ു. ഞങ്ങ ളുടെ തെറ്റ ് തിരുത്ത ുകയും
യഥാർത്ഥ സ്ഥ ിതി ഞങ്ങ ൾക്ക ു കാണുവാൻ സാധ്യ മാക്ക ുകയും ചെയ
ദൈവം എനിക്ക ് നൽകിയ ്രപകാശമായിരുന്ന ു."

"ഞാൻ ഇപ്പോഴും അടഞ്ഞ വാതിൽ സിദ്ധാന്തത്തിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവനാണ്; എങ്കിലും, ആദിയിൽ ഞങ്ങൾ ആ പദം ഉപയോഗിച്ച അർത്ഥത്തിലോ, അല്ലെങ്കിൽ എന്റെ എതിരാളികൾ അതിനെ ഉപയോഗിക്കുന്ന അർത്ഥത്തിലോ അല്ല."

"നോഹയുടെ കാലത്തു ഒരു അടച്ച വാതിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു. പ്രളയജലത്തിൽ നശിച്ചുപോയ പാപപൂർണമായ മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തിൽനിന്ന് അന്നു ദൈവത്തിന്റെ ആത്മാവിന്റെ പിന്മാറ്റം ഉണ്ടായിരുന്നു. 'മനുഷ്യൻ ജഡമാത്രമായിരിക്കുന്നതിനാൽ എന്റെ ആത്മാവ് എന്നേക്കും മനുഷ്യനോടു പോരാടിക്കൊണ്ടിരിക്കയില്ല; എങ്കിലും അവന്റെ കാലം നൂറ്റിരുപതു സംവത്സരം ആയിരിക്കും' (ഉല്പത്തി 6:3) എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ട് അടച്ച വാതിലിന്റെ സന്ദേശം ദൈവം തന്നേ നോഹയ്ക്കു നൽകി."

"അബ്രാഹാമിന്റെ കാലത്തു ഒരു അടഞ്ഞ വാതിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു. സൊദോമിലെ നിവാസികൾക്കുവേണ്ടി കരുണയുടെ അപേക്ഷ അവസാനിച്ചു; ലോത്ത്, അവന്റെ ഭാര്യ, അവന്റെ രണ്ടു പുത്രിമാർ എന്നിവരെ ഒഴിച്ചാൽ മറ്റു എല്ലാവരും സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്ന് അയക്കപ്പെട്ട അഗ്നിയാൽ നശിച്ചുപോയി.

ക്രിസ്തുവിന്റെ ദിവസങ്ങളിൽ ഒരു അടഞ്ഞ വാതിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു. ദൈവപുത്രൻ ആ തലമുറയിലെ അവിശ്വാസികളായ യെഹൂദന്മാരോടു പ്രഖ്യാപിച്ചു: 'നിങ്ങളുടെ ഭവനം നിങ്ങൾക്കു ശൂന്യമായിട്ടു വിട്ടുകൊടുക്കപ്പെടുന്നു' (മത്തായി 23:38).

കാലപ്രവാഹത്തിലൂടെ അവസാനകാലങ്ങളിലേക്കു ദൃഷ്ടി നീട്ടി, അതേ അനന്തശക്തി യോഹന്നാനിലൂടെ ഇപ്രകാരം പ്രഖ്യാപിച്ചു: 'വിശുദ്ധനായവനും സത്യവാനുമായവനും ദാവീദിന്റെ താക്കോൽ ഉള്ളവനും, അവൻ തുറക്കുമ്പോൾ ആരും അടയ്ക്കുകയില്ല; അവൻ അടയ്ക്കുമ്പോൾ ആരും തുറക്കുകയുമില്ല' (വെളിപ്പാട് 3:7).

"ഒരു ദർശനത്ത ിൽ എനിക്ക ു കാണിക്ക പ്പെ ട്ട ു; 1844-ൽ ഒരു അടഞ്ഞ
വാതിൽ ഉണ്ട ായിരുന്ന ു എന്ന ു ഞാൻ ഇന്ന ും വിശ്വ സിക്ക ുന്ന ു.
ഒന്ന ാമത്തെ യും രണ്ട ാമത്തെ യും ദൂതന്മ ാരുടെ സന്ദേ ശങ്ങ ളുടെ
വെളിച്ച ം കണ്ട ിട്ട ും ആ വെളിച്ച ത്തെ നിരസിച്ച എല്ല ാവരും
അന്ധ കാരത്ത ിൽ വിട്ട ുകളയപ്പെ ട്ട ു. അതിനെ സ്വ ീകരിക്ക ുകയും,
സ്വ ർഗ്ഗ ത്ത ിൽനിന്ന ുള്ള ആ സന്ദേ ശത്ത ിന്റെ ്രപഖ്യ ാപനത്തേ ാ
ഉണ്ട ായിരുന്ന പരിശുദ്ധ ാത്മ ാവിനെ ്രപാപിക്ക ുകയും ചെയ ്തവർ, പിന്ന ്
തങ്ങ ളുടെ വിശ്വ ാസം ത്യ ജിച്ച ് തങ്ങ ളുടെ അനുഭവം ഒരു ്രഭമമാണെന്ന ്
്രപഖ്യ ാപിച്ച തിലൂടെ, ദൈവത്ത ിന്റെ ആത്മ ാവിനെ നിരസിച്ച ു;

അതിനുശേഷം അവൻ അവരോടു ഇനി അപേക്ഷിച്ചില്ല.”

“വെളിച്ചം കണ്ടിട്ടില്ലാത്തവർക്ക് അതിനെ നിരസിച്ചതിന്റെ കുറ്റമുണ്ടായിരുന്നില്ല. സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിന്നുള്ള വെളിച്ചത്തെ നിരസിച്ച ആ വർഗ്ഗത്തോടു മാത്രമാണ് ദൈവത്തിന്റെ ആത്മാവിന് എത്തിച്ചേരാൻ കഴിയാതിരുന്നത്. ഞാൻ പറഞ്ഞതുപോലെ, ഈ വർഗ്ഗത്തിൽ, സന്ദേശം തങ്ങൾക്കു സമർപ്പിക്കപ്പെട്ടപ്പോൾ അത് സ്വീകരിക്കാൻ വിസമ്മതിച്ചവരും, അതുപോലെ അതിനെ സ്വീകരിച്ചശേഷം പിന്നീട് തങ്ങളുടെ വിശ്വാസം ത്യജിച്ചവരും ഉൾപ്പെട്ടിരുന്നു. ഇവർക്ക് ഭക്തിയുടെ ഒരു രൂപം ഉണ്ടാകാം; ക്രിസ്തുവിന്റെ അനുയായികൾ എന്നു അവകാശപ്പെടുകയും ചെയ്യാം; എങ്കിലും ദൈവവുമായി ജീവസ്സുള്ള ബന്ധമില്ലാത്തതിനാൽ അവർ സാത്താന്റെ വഞ്ചനകളാൽ പിടിക്കപ്പെടും. ഈ രണ്ടു വർഗ്ഗങ്ങളെയാണ് ദർശനത്തിൽ കാണിച്ചിരിക്കുന്നത്—തങ്ങൾ അനുഗമിച്ചിരുന്ന വെളിച്ചത്തെ ഒരു വഞ്ചനയെന്ന് പ്രഖ്യാപിച്ചവർ, കൂടാതെ വെളിച്ചത്തെ നിരസിച്ചതിനാൽ ദൈവം തള്ളിക്കളഞ്ഞ ലോകത്തിലെ ദുഷ്ടന്മാർ. വെളിച്ചം കണ്ടിട്ടില്ലാത്തവരെക്കുറിച്ച് യാതൊരു പരാമർശവും ചെയ്തിട്ടില്ല; ആകയാൽ അതിനെ നിരസിച്ചതിന്റെ കുറ്റം അവർക്കുണ്ടായിരുന്നില്ല.” Selected Messages, book 1, 62, 63.

“പ്രായശ്ചിത്തത്തിന്റെ മഹത്തായ പ്രവൃത്തിയിൽ വിശ്വാസത്താൽ യേശുവിനെ അനുഗമിക്കുന്നവർക്കാണ്, അവരുടെ നിമിത്തമുള്ള അവന്റെ മദ്ധ്യസ്ഥശുശ്രൂഷയുടെ പ്രയോജനങ്ങൾ ലഭിക്കുന്നത്; അതേസമയം, ഈ ശുശ്രൂഷയുടെ പ്രവർത്തി വെളിപ്പെടുത്തുന്ന വെളിച്ചം നിരസിക്കുന്നവർക്ക് അതിലൂടെ യാതൊരു പ്രയോജനവും ലഭിക്കുകയില്ല. ക്രിസ്തുവിന്റെ ആദ്യാഗമനത്തിൽ നൽകിയ വെളിച്ചം തള്ളിക്കളഞ്ഞും, അവനെ ലോകത്തിന്റെ രക്ഷകനായി വിശ്വസിക്കാൻ നിരസിച്ചും നിന്ന യെഹൂദന്മാർക്ക് അവന്റെ മുഖാന്തരം ക്ഷമ ലഭിക്കാനായില്ല. യേശു തന്റെ സ്വർഗ്ഗാരോഹണത്തിൽ, തന്റെ സ്വന്തം രക്തത്താൽ, തന്റെ മദ്ധ്യസ്ഥശുശ്രൂഷയുടെ അനുഗ്രഹങ്ങൾ തന്റെ ശിഷ്യന്മാരിൽ പകർന്നുകൊടുക്കേണ്ടതിന്നു സ്വർഗ്ഗീയ വിശുദ്ധമന്ദിരത്തിൽ പ്രവേശിച്ചപ്പോൾ, യെഹൂദന്മാർ തങ്ങളുടെ വ്യർത്ഥമായ യാഗങ്ങളും വഴിപാടുകളും തുടരേണ്ടതിന്നു സമ്പൂർണ്ണ അന്ധകാരത്തിൽ വിട്ടുകളയപ്പെട്ടു. പ്രതിരൂപങ്ങളുടെയും നിഴലുകളുടെയും ശുശ്രൂഷ അവസാനിച്ചിരുന്നു. മനുഷ്യർ മുമ്പ് ദൈവസന്നിധിയിൽ പ്രവേശനം കണ്ടെത്തിയിരുന്ന ആ വാതിൽ ഇനി തുറന്നിരുന്നില്ല. അന്നത്തെ സാഹചര്യത്തിൽ അവനെ കണ്ടെത്താൻ കഴിയുമായിരുന്ന ഏക മാർഗ്ഗമായ സ്വർഗ്ഗത്തിലെ വിശുദ്ധമന്ദിരത്തിലെ ശുശ്രൂഷ മുഖാന്തരം അവനെ അന്വേഷിക്കാൻ യെഹൂദന്മാർ നിരസിച്ചു. ആകയാൽ അവർ ദൈവവുമായി യാതൊരു കൂട്ടായ്മയും കണ്ടെത്തിയില്ല. അവർക്കു വാതിൽ അടഞ്ഞിരുന്നു. ക്രിസ്തുവിനെ യഥാർത്ഥയാഗമായും ദൈവസന്നിധിയിലെ ഏക മദ്ധ്യസ്ഥനായും അവർക്കു അറിവില്ലായിരുന്നതിനാൽ, അവന്റെ മദ്ധ്യസ്ഥശുശ്രൂഷയുടെ

പ്രയോജനങ്ങൾ അവർക്ക് ലഭിക്കാനായില്ല."

"അവിശ്വസിക്കുന്ന യെഹൂദന്മാരുടെ അവസ്ഥ, ക്രിസ്ത്യാനികൾ എന്നു അവകാശപ്പെടുന്നവരിൽ അശ്രദ്ധരുമായും അവിശ്വസികളുമായും ഇരിക്കുന്നവരുടെ അവസ്ഥയെ പ്രതിപാദിക്കുന്നു; അവർ നമ്മുടെ കരുണാനിധിയായ മഹാപുരോഹിതന്റെ പ്രവർത്തിയെക്കുറിച്ചു മനപ്പൂർവ്വം അജ്ഞരായിരിക്കുന്നു. പ്രതീകാത്മക ശുശ്രൂഷയിൽ മഹാപുരോഹിതൻ അതിപരിശുദ്ധസ്ഥാനത്തേക്കു പ്രവേശിക്കുമ്പോൾ, ഇസ്രായേൽ മുഴുവനും വിശുദ്ധമന്ദിരത്തിന്റെ ചുറ്റും ഒന്നിച്ചു കൂടുകയും, തങ്ങളുടെ പാപങ്ങളുടെ ക്ഷമ പ്രാപിക്കേണ്ടതിന്നും സഭാസമൂഹത്തിൽനിന്നു ഛേദിക്കപ്പെടാതിരിക്കേണ്ടതിന്നും, അത്യന്തം ഗൗരവപൂർവ്വം ദൈവസന്നിധിയിൽ തങ്ങളുടെ ആത്മാക്കളെ താഴ്ത്തുകയും ചെയ്യേണ്ടതുണ്ടായിരുന്നു. എന്നാൽ ഈ പ്രതിരൂപാത്മക പ്രായശ്ചിത്തദിനത്തിൽ, നമ്മുടെ മഹാപുരോഹിതന്റെ പ്രവർത്തിയെ നാം മനസ്സിലാക്കുകയും, നമ്മുടെ മേൽ ആവശ്യപ്പെടപ്പെടുന്ന കടമകൾ ഏതൊക്കെയെന്നു അറിയുകയും ചെയ്യുന്നത് എത്ര അധികം അനിവാര്യമാണ്."

"ദൈവം കരുണയോടെ തങ്ങൾക്കയക്കുന്ന മുന്നറിയിപ്പിനെ മനുഷ്യർ ശിക്ഷയില്ലാതെ നിരസിക്കാനാവില്ല. നോഹയുടെ കാലത്ത് സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്ന് ലോകത്തേക്കു ഒരു സന്ദേശം അയക്കപ്പെട്ടു; അവരുടെ രക്ഷ ആ സന്ദേശത്തെ അവർ എങ്ങനെ സ്വീകരിച്ചു എന്നതിനെ ആശ്രയിച്ചിരുന്നതായിരുന്നു. അവർ ആ മുന്നറിയിപ്പ് നിരസിച്ചതുകൊണ്ടു ദൈവത്തിന്റെ ആത്മാവ് പാപപതിതമായ മനുഷ്യവംശത്തിൽനിന്ന് പിൻവലിക്കപ്പെട്ടു; അവർ പ്രളയജലങ്ങളിൽ നശിച്ചുപോയി. അബ്രാഹാമിന്റെ കാലത്ത് സൊദോമിലെ കുറ്റക്കാരായ നിവാസികളോടു കരുണയുടെ അപേക്ഷ അവസാനിച്ചു; ലോത്തെയും അവന്റെ ഭാര്യയെയും രണ്ടു പുത്രിമാരെയും ഒഴികെ എല്ലാവരും സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്ന് ഇറക്കപ്പെട്ട അഗ്നിയാൽ ദഹിപ്പിക്കപ്പെട്ടു. അതുപോലെ ക്രിസ്തുവിന്റെ ദിവസങ്ങളിലും. ആ തലമുറയിലെ അവിശ്വാസികളായ യെഹൂദന്മാരോടു ദൈവപുത്രൻ പ്രസ്താവിച്ചു: 'ഇതാ, നിങ്ങളുടെ ഭവനം നിങ്ങൾക്കു ശൂന്യമായിട്ടു വിട്ടുകളയപ്പെടുന്നു.' മത്തായി 23:38. അവസാന ദിവസങ്ങളെ നോക്കി, അതേ അനന്തശക്തി, 'രക്ഷിക്കപ്പെടേണ്ടതിന്നു സത്യത്തിന്റെ സ്നേഹം കൈക്കൊള്ളാതിരുന്നവരെക്കുറിച്ചു' ഇങ്ങനെ പ്രഖ്യാപിക്കുന്നു: 'അതുകൊണ്ടു അവർ ഭോഷ്കിനെ വിശ്വസിക്കേണ്ടതിന്നു ദൈവം അവർക്കു വല്ലാത്ത ഭ്രമം അയക്കും; സത്യത്തെ വിശ്വസിക്കാതെ അനീതിയിൽ പ്രസാദം കണ്ട എല്ലാവരും ശിക്ഷാവിധിക്കു വിധേയരാകേണ്ടതിന്നു.' 2 തെസ്സലോനിക്ക്യർ 2:10–12. അവർ അവന്റെ വചനത്തിന്റെ ഉപദേശങ്ങളെ നിരസിക്കുന്നതനുസരിച്ച്, ദൈവം തന്റെ ആത്മാവിനെ പിൻവലിച്ച്, അവർ സ്നേഹിക്കുന്ന വഞ്ചനകൾക്കു അവരെ വിട്ടുകൊടുക്കുന്നു." The Great Controversy, 430, 431.